

NúG. de Protocol: AD-004-2/96

S E N T E N C I A NUG. 96-48

PARTS:

Apel.lant-ada: GOVERN

Representant i Advocada: G.C.O.

Apel.lant-ada: G.

Representant: C.S.G.

Advocada: E.O (V.O. E.C.)

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: G.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: G.I. Sr. Bernard Plagnet
G.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 20 de novembre de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-004-2/96.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat Sr. **Bernard Plagnet**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La demandant va presentar un recurs contra una decisió del Govern en data de 13 de setembre de 1995, confirmada en reposició per efectes del silenci administratiu. Aquesta decisió va imposar varies sancions a la Societat G. per diverses infraccions a la legislació de treball.

2.- En la seva sentència de 29 d'abril de 1996, el Tribunal de Batlles va anul·lar la sanció de 25.000 pessetes imposada per contravenció a l'article 14 del Reglament Laboral (obligació de donar al treballador, almenys, una jornada completa de descans setmanal), per defecte d'existència del principi de tipicitat. Al contrari, el Tribunal va confirmar la sanció per infracció a la legislació relativa al pagament de les hores extraordinàries, així com la multa sancionant la deducció de l'import de la liquidació de la meitat de l'import del permís de treball. Confirma igualment la multa imposada pel treball clandestí, així com la multa per no haver compensat ni retribuït els dies festius del Calendari Laboral treballats per la denunciante, però va reduir aquesta última a 125.000 pessetes (en lloc de 150.000). El muntant total de les multes confirmades s'eleva per tant a 275.000 pessetes (en lloc de les 325.000 que figuren en la decisió de Govern).

A més, el Tribunal va decidir de no fer especial pronunciament respecte de les costes processals.

3.- La Societat G. va presentar un recurs d'apel·lació el 17 de juny de 1996. Estima principalment:

-que totes les hores suplementàries es van pagar i, per altra banda, l'assalariada havia signat ella mateixa el document presentant la liquidació de les sumes que se li havien pagat;

-que a la Sra. M. se li van compensar tots els dies festius que va treballar durant les festes de Nadal de 1994-1995 i li van ser degudament liquidats en el seu moment;

-que la sanció per haver deduït la meitat de l'import del cost de la sol·licitud de Sojorn i Treball no està doncs fonamentada ja que l'article 53 del Reglament Laboral no es aplicable a les despeses d'aquesta naturalesa.

En la seva contesta de 23 de juliol de 1996, la societat G. reafirma que la liquidació de les sumes pagades a la Sra. M. eren regulars ja que ella mateixa signava el document de liquidació.

4.- El M.I. Govern va presentar igualment un recurs d'apel.lació, el 12 de juny de 1996 i manifesta: el motiu de la presentació de la present apel.lació versa concretament en el fet que la sentència redueix l'import de les sancions imposades per contravenció dels Decrets del M.I. Govern de data 10 de novembre de 1993 i 17 de novembre de 1994 que fixen els Calendaris Laborals dels anys 1994 i 1995 respectivament.

L'assalariada va treballar durant 5 dies feriat. El seu salari per dia era de 4.615 pessetes; l'empresa per tant li hauria hagut de pagar: $5,5 \times 4615 = 25.382$ pessetes. Ara bé, aquesta li va pagar 5,5 dies, doncs 3 solament eren en concepte de retribució per treball en dies festius i, a més, el càlcul es va efectuar de manera incorrecta i cal doncs aplicar-li una multa de 25.000 pessetes per sis dies treballats i que no han estat ni compensats ni retribuïts. En la seva contesta de 15 de juliol de 1996, el M.I. Govern precisa que la signatura del document de liquidació per l'assalariada no pot permetre a l'empresa el desconèixer les regles legals.

A més, l'article 53 del Reglament Laboral és aplicable a les despeses discutides i la sanció imposada per contravenció a les disposicions d'aquest article queda per tant justificada (Sentència del Tribunal Administratiu i Fiscal de 9 de setembre de 1993).

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- A propòsit de l'abast jurídic de la signatura per la Sra. M.:

La signatura del rebut feta en el moment de la ruptura del contracte de treball, significa simplement que l'assalariada va reconèixer haver percebut la integritat de les sumes mencionades segons el document. En cap cas, aquesta

signatura no ha pogut tenir l'efecte d'eliminar les eventuais infraccions comeses per l'empresa.

En conseqüència, en aquest cas, la signatura del rebut per la Sra. M. no pot excloure l'aplicació de les sancions si es demostra que l'empresa ha comés infraccions a la legislació del treball.

Tercer.- A propòsit de la multa pel no pagament de les hores suplementàries. L'empresa G. no aporta cap element nou en el seu recurs d'apel·lació limitant-se a indicar que l'assalariada havia signat el rebut. Com s'ha indicat en el punt Segon, aquesta signatura no pot produir l'efecte d'esborrar la infracció comesa per l'empresa. La sanció queda per tant justificada i la Sentència del Tribunal de Batlles (punt Cinquè) la va confirmar en aquest punt.

Quart.- La multa de 25.000 pessetes imposada per contravenir l'article 14 del Reglament Laboral es va declarar irregular pel Tribunal de Batlles i el Govern no discuteix d'una manera precisa la sentència sobre aquest punt.

La irregularitat d'aquesta sanció queda per tant confirmada.

Cinquè.- A propòsit de la multa per infracció a l'article 53 del Reglament Laboral:

L'article 53 del Reglament Laboral disposa: "Així mateix resta prohibit a tot empresari el rescabalar-se d'un treballador estranger de qualsevulla classe de despesa que hagi satisfet pel seu desplaçament a Andorra, així mateix com efectuar retencions sobre el seu salari per qualsevulla despesa de trasllat del treballador o de la seva família".

Segons sentència de 9 de setembre de 1993, el Tribunal administratiu i fiscal va interpretar aquest text com segueix: "... és clar que tant pel seu redactat com per la seva col·locació sistemàtica dins el Reglament laboral, les despeses dels treballadors estrangers per obtenir el permís esmentat formen part integrant dels costos de desplaçament per treballar al Principat".

En aquest cas, la Societat G. va efectuar efectivament una retenció de 12.500 pessetes per les despeses referents al permís de treball (veure foli 16). La infracció

a les disposicions de l'article 53 queda per tant clarament establerta i la multa imposada, en aplicació de l'article 56 del Reglament Laboral, queda per tant justificada. La Sentència del Tribunal de Batlles es confirma igualment sobre aquest punt (Sisè).

Sisè: A propòsit de la multa pel treball clandestí:

La Societat G. no ha impugnat formalment aquesta multa en el seu recurs d'apel·lació. Aquesta multa queda per tant confirmada (punt Setè de la Sentència del Tribunal de Batlles).

Setè: A propòsit de la multa per la no recuperació dels dies de festa:

L'empresa li va pagar solament tres dies recuperables (foli 16): en el seu recurs d'apel·lació, l'empresa no aporta cap element que permeti contradir aquesta constatació de la Sentència (punt Vuitè); en efecte, es limita a invocar una altra vegada la signatura de la multa per l'assalariada.

Però sobre aquest punt, el Govern contradiu igualment el càlcul de la multa efectuada per la Sentència.

En aquest cas, no es discuteix que l'assalariada va treballar durant 5,5 dies feriat. Aquesta tenia per tant dret a una compensació econòmica per haver treballat durant aquest dies (article 2 dels decrets de 10 de novembre de 1993 i del 17 de novembre de 1994). D'altra banda, queda demostrat que l'empresa va retribuir tres dies feriat a l'assalariada (foli 16), però que el muntant remés a l'interessada és inferior a les sumes que li corresponien legalment. El càlcul del salari per dia s'ha d'efectuar segons les regles exposades pel Govern i les sumes legalment degudes a l'assalariada eren per tant de $5,5 \times 4615 = 25.382$ pessetes. Ara bé, l'empresa va pagar solament 18.333 pessetes. L'empresa per tant va desconèixer les disposicions dels articles 2 dels decrets ja mencionats i l'article 7 d'aquests decrets disposa: "L'incompliment de les disposicions d'aquest Decret serà sancionat amb una multa de 25.000 pessetes per empleat i dia". Cal remarcar que aquest text no fa cap distinció segons que el desconeixement de les obligacions sigui total o parcial. En conseqüència, el muntant de la multa ha de ser per la totalitat dels dies feriat, o sigui, 5,5 dies. La multa s'ha de calcular sobre 6 dies en la mesura on el text ja mencionat té com a objectiu el càlcul "

per empleat i dia", sense distingir si l'assalariada va treballar durant el dia sencer o solament durant part del dia.

El muntant de la multa és per tant de 25.000 pessetes x 6 = 150.000 pessetes. La decisió del Govern queda per tant confirmada i la sentència s'ha d'anul·lar respecte a aquest punt.

Vuitè.- No apreciem circumstàncies determinants d'una especial imposició de les costes ocasionades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer: Desestimar el recurs d'apel·lació presentat per la Societat G..

Segon: D'estimar parcialment el recurs d'apel·lació formulat pel M.I. Govern.

Tercer: D'establir l'import total de les sancions imposades mitjançant decisió del Govern de data 13 de setembre de 1995, ratificada en reposició per silenci administratiu, per un total de 300.000 pessetes, modificant en conseqüència el contingut de la referida decisió i la sentència del Tribunal de Batlles (punt Segon).

Quart: De no fer especial pronunciament respecte de les costes processals.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

G. Dolors Cervós Pifarré